

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:31
מוצאי שב"ק.....7:03
שיעורים כסדרן
נ"ך.....איוב ד'ה'
בבלי.....נזיר מ'
ירושלמי.....דמאי ו'
תוספתא.....בבא בתרא ד'
רמב"ם.....עדות ו'

שעה 12, גליון 23 (593)

פרשת תצוה, שבת זכור, י"א אדר, שעת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט א פרייליכן פורים

מיר דערנענטערן זיך שוין צום הייליגן און פרייליכן יום טוב פורים, ווען א איד איז זוכה אויסצונוצן דעם פורים ווי עס דארף צו זיין, ער טוט אלע מצות פון פורים, און ער נעמט אראפ אביסל צייט זיך אויסצורעדן זיין הארץ צום אייבערשטן, אים צו דערציילן אלע שוועריקייטן וואס ער גייט אריבער. סיי ברוחניות, ווי שווער עס איז אים בייצוקומען דעם שווערן יצר הרע וואס ברענט אים. און סיי בגשמיות די צרות און שוועריקייטן וואס ער לייט אין לעבן; דאן וועט ער זוכה זיין צו האבן א פרייליכן פורים און עס וועט אים זיין פרייליך א גאנץ יאר. עס וועט אים זיין גוט און פרייליך סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

ליינען די מגילה
די מצוה פון ליינען די מגילה איז גאר גרויס, יעדער איינער איז מחויב צו ליינען אדער הערן די מגילה, סיי מענער און סיי

א נוארט אויף די פרשה

ונשמע קולו כבאו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות. דאס גייט אויף ארויף אויף יעדן איד, אין יעדן דור. ווען א מענטש פאלט ארוועק פונעם אייבערשטן, דאס איז אזוי ווי ער איז געשטארבן, ער פילט נישט קיין שום חיות אין זיין לעבן. און די עצה דערצו איז, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, יעדן טאג ארוועק געבן עטליכע מינוט, און זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן, און אזוי וועט מען שטענדיג געדענקען פונעם אייבערשטן.

דאס זאגט דער פסוק, ונשמע קולו כבאו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות, א מענטש דארף שטענדיג לאזן הערן זיין קול פארן אייבערשטן, אסאך רעדן צום אייבערשטן. און דאן, ולא ימות, וועט ער נישט שטארבן, דאס מיינט אז ער וועט נישט ארוועק פאלן פונעם אייבערשטן קיינמאל. וואויל איז דעם וואס רעדט אסאך צום אייבערשטן, וועט ער האבן אלעס גוטס אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

עס נעמט א שטיק צייט ווי לאנג דער מענטש הייבט אן שפירן ווי דער אייבערשטער הערט אים אויס, אזוי ווי ווען ער רעדט צו א חבר. דער הייליגער רבי האט דערציילט (שבת תר"ו, סימן יב): "הנה נדמה לו תמיד שאין מסתכלין עליו כלל ואין שומעין לו כלל". ווען ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים שטענדיג געדאכט אז קיינער קוקט נישט אויף אים און מען הערט נישט אויס אויבן אין הימל וואס ער בעט, "יך אדרבא, נדמה לו שמרחיקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני הרחקות וכאלו אין רוצין בו כלל וכלל", פארקערט, ווי מער ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים אלץ מער געדאכט ווי מען דארף אים נישט, "כי היה רואה שחולפין ועוברין כמה וכמה ימים ושנים ועדן הוא רחוק מהשם יתברך ולא זכה עדן לשום התקרבות", ווייל ער האט געזען אז עס גייען אריבער אסאך יארן און ער האט נאך אלץ נישט זוכה געווען צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, "על כן נדמה בעיניו שאין שומעין דבריו כלל, ואין מסתכלין עליו כלל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני הרחקות מעבודתו יתברך", דערפאר האט זיך אים געדאכט אז קיינער הערט אים נישט אויס, אדרבא עס האט אים אויסגעזען ווי מען שטופט אים ארוועק פון די קרושה, "אף אף על פי כן היה מחזק עצמו מאד, ולא הניח את מקומו", מיט דעם אלעס האט ער זיך זייער געשטארקט און נישט אויפגעהערט מיט זיין עבודת השם יתברך, "כמה פעמים היה שוקה גופל בדעתו מחמת זה שראה שהוא מתפלל ומעטיר ומפציר כל כך שיתקרב לעבודת השם יתברך ואין מסתכלין עליו כלל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו ולא היה מדבר עוד כל כך בינו לבין קונו איזה ימים", אסאך מאל האט זיך געמאכט ביים רבי'ן אז ער איז געווארן זייער צעבראכן, זענענדיג אז ער האט שוין אזוי סאך געדאוונט און געבעטן אבער עס דאכט זיך אים אז מען דארף אים נישט, און ער האט אויפגעהערט מאכן התבודדות, "אחר כך נזכר בעצמו והתבלש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, כי באמת בודאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובודאי הוא רוצה לקרבן וכו', וחזר ונתחזק בדעתו והתחיל שוב להעטיר ולדבר לפני השם יתברך כנ"ל", ביז ער האט זיך געכאפט וואס ער האט געטון און ער האט זיך זייער פארשעמט אז ער האט נאכגעלאזט פון די הייליגע עבודת השם, האט ער צוריק אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, "וכן היה כמה פעמים", אזוי איז געווען אסאך מאל, גיין שם.

זעט מען פון דעם אז מען דארף זיין זייער שטארק נישט אויפצוהערן בעטן און דאווענען, אפילו ווען ער ווערט פארמאכט א געפילן, מען שפירט גארנישט און מען זעט גארנישט; אדרבא, מען זעט נאר פארקערט, מען וועט ווי מען בעט און עס רירט זיך גארנישט, דארף מען זיין א גרויסער עקשן נישט אפצולאזן די עבודת השם יתברך. אבער ביים סוף ווער עס האלט אן די עצה פון התבודדות איז זוכה אז ער באקומט א לויטערע מח, ער הייבט אן לעבן מיט אמונה און אלע פחדים גייען ארוועק פון אים, ער האט נישט מורא פון קיינעם נישט, נישט פון קיין דאקטער, דענטיסט, מלאכים און אפילו פונעם מלאך המוות, נאר פונעם אייבערשטן אליינס.

בעט ווייטער די הערליכע ווערטער: "רבונו של עולם, איך וויל רעדן צו דיר", זאג דאס איבער טויזנטער מאל ביז די וועלט זוכה זיין אנצוהייבן שפירן דעם אייבערשטן.

(זאת התורה תצוה ג, עצתו אמונה נת תשי"ס)

א גוט ווארט

גייט אנגעטון איידל און שיינ און פירט אייך איידל און באשיידן; קוקט צו וואס מען איז זוכה ווען מען פירט זיך איידל, די נס פון פורים איז געקומען דורך אקסתר המלכה ווייל זי האט זיך געפירט זייער איידל. די הייליגע חכמים זכרונם לברכה דערציילן אונז (תרגום אסתר ב, א): "אקסתר הווי קרין לה", פארנוואס האט מען גערופן אקסתר המלכה מיטן נאמען אקסתר, איר ריכטיגע נאמען איז נישט אקסתר זי האט געהייסן 'הדסה'; "על די הות צניעה בביתא דמרדכי, שבעין וחמש שנין", ווייל זי איז געווען זייער צניעות'דיג אין שטוב פון מרדכי הצדיק, "ולא חזת אפי אלהו אפי מרדכי", דורכאויס פינף און זעבעציג יאר האט זי נישט געקוקט אויף קיין שום פרעמדע מאן, זי האט נאר געקוקט אויף מרדכי הצדיק - דערפאר האט זי זוכה געווען אז זי האט געראטעוועט גאנץ כלל ישראל; זעט מען צו וואס מען קען זוכה זיין ווען מען פירט זיך איידל און באשיידן.

פורים איז זייער א הייליגע צייט, פורים קען פועלן זייער גרויסע זאכן, דער רב ר' זאנט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ער): פורים איז א צייט פון זיך באנייען; ווייל ווען מען איז פרייליך קען מען זוכה זיין צו פועלן זייער גרויסע ישועות, זאלט איר פון יעצט זיין נאר פרייליך; יעדע זאך וואס שטערט אייך, יעדע זאך וואס באדערט אייך - זאלט איר דאס אויסשמועסן מיטן אייבערשטן. איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס מען קען פועלן דורך תפילה, תפילה איז אזוי שטארק, עס דרייט איבער די טבע.

בנוגע צו פארשטעלן וכו'; מען דארף אכטונג געבן זיך צו פארשטעלן נאר מיט איידעלע און שיינע קליידער, פורים דארף מען ווייטער זיין צניעות'דיג, פורים איז דא דער זעלבער אייבערשטער, די זעלבע תורה. פורים דארף מען מכבד זיין טאטע מאמע אזוי ווי א גאנץ יאר.

פרויען, און אויך די קינדער דארף מען מחנך זיין צו הערן די מגילה ליינען. לכתחילה דארף מען גיין אין שול צו הערן די מגילה ליינען, ווייל "ברוב עם הדרת מלך". און אויב קען מען נישט גיין אין שול, דארף מען ליינען די מגילה אינדערהיים אדער וואו מען געפונט זיך.

ווען מען הערט די מעשה פון די מגילה, און מען טראכט אריין אין וואס דארט האט זיך אפגעשפילט, זעט מען ווי די אלע גרויסע נסים זענען געווען באהאלטן אין די טבע. דאס מיינט אז פון אויבן-אויף וואלט מען געקענט מיינען אז די אלע זאכן האט פשוט אזוי פאסירט, אז פונקט האט אחשוורוש זיך אויפגערגעט און געהרג'ט זיין קעניגן ושת, אז פונקט האט מרדכי הצדיק זיך אונטערגעהערט און פארשטאנען אז בגתן און תרש ווילן הרגענען דעם קעניג, און אזוי ווייטער די גאנצע מעשה קוקט אויס ווי אלעס איז געשען בדרך הטבע.

ווען די מעשה האט זיך אבער געענדיגט, און מען האט צוזאמגעשטעלט די אלע פאסירונגען, האט מען קלאר געזען אז דער אייבערשטער האט דאס אלעס געפירט מיט א געוואלדיגן חשבון צו העלפן און צו ראטעווען די אידן.

דאס איז גאר א שטארקע חזק פאר די שפעטערדיגע דורות, אז אפילו ווען עס קומט א צייט וואס מען זעט נישט דעם אייבערשטן, דער אייבערשטער האט זיך באהאלטן און עס קען אויסזען ווי ער האט אונז אינגאנצן פארלאזט און ער קוקט זיך נישט אום אויף דער וועלט. דארף מען אבער וויסן און געדענקען אז דער אייביגערשטער איז שטענדיג אין דעם, ער פירט יעדע זאך, און אפילו די זאכן וואס זענען אויס ווי עס פאסירט פשוט בדרך הטבע, ווערן אמת'דיג אויך געפירט מיט א געוואלדיגע השגחה פרטית, אלעס האט א פונקטליכן חשבון פארוואס דאס דארף אזוי צו זיין.

ווען מען הערט אויס די מגילה ליינען, דארף מען זיך פארשטעלן אזוי ווי די מעשה האט יעצט פאסירט מיט יעדן מענטש. ווייל ווען מען קוקט גוט זעט מען אז אויך היינט טוט דער אייבערשטער מיט יעדן מענטש גרויסע נסים, נאר זיי זענען באהאלטן און זענען אויס ווי א דרך הטבע. די פליכט פונעם מענטש איז אריינצוטרעטן אין דעם, צו זען און באמערקן די אלע נסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים פסד, אזוי ווי דער אייבערשטער האט געטון מיט די אידן דעמאלט אין די צייטן פון מרדכי הצדיק און אסתר המלכה.

מען טיילט פאר יעדן

חז"ל זאגן (ירושלמי מגילה פרק א', הלכה ד') אז אין יום טוב פורים "כל מי שהוא פושט את ידו לטול, נותנין לו" - ווער עס שטרעקט אויס א האנט צו נעמען, געבט מען אים. בפשטות מיינט דאס אז אום פורים טיילט מען צדקה פאר יעדן איינעם, מען קוקט קיינעם נישט נאך, נאר ווער עס שטרעקט אויס א האנט צו נעמען צדקה, געבט מען אים.

דאס גייט אבער אויך ארויף אויפ'ן הייליגן באשעפער. אין דעם הייליגן טאג פורים איז דא א געוואלדיגער עת רצון, און וואס א מענטש בעט ביים אייבערשטן געבט מען אים גלייך. מען קוקט אים נישט נאך צו זען אויב ער איז יא ווערד אז מען זאל אים העלפן אדער נישט.

אין תקנין זוהר (י"ז) ווערט געברענגט אז "פורים" איז אזוי ווי "יום כפורים". יום כפור איז דאס די הייליגסטע טאג פון יאר, דער אייבערשטער איז מוחל פאר יעדן איינעם אויף אלע זינע עבירות. און די זעלבע איז אין פורים, וואס דעמאלט איז גאר א הייליגע און געהויבענע צייט. ווען א איד האט שכל און נוצט אויס דעם טאג ווי עס דארף צו זיין, ער רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ צום אייבערשטן און בעט ביים אייבערשטן וואס ער דארף, קען ער זוכה זיין צו זען גאר גרויסע ישועות גרינגערהייט.

אפילו א מענטש וואס שפירט אז ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, ער איז זייער שטארק אראפגעפאלן אין שווערע און ביטערע עבירות, ער פילט אז דער אייבערשטער דארף אים שוין נישט האבן; ווען עס קומט אבער דער הייליגער יום טוב פורים איז די ריכטיגע צייט פאר אים זיך צוריק צו קערן צום אייבערשטן, ווייל אין פורים קוקט מען קיינעם נישט נאך, מען קוקט נישט אויב מען איז יא ווערד אדער נישט. אפילו א מענטש וואס האט געטון די ערנסטע עבירות, קען זיך יעצט אויפהויבן און צוריק קומען צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל אים מוחל זיין אויף אלע זינע עבירות, און אז ער זאל אים העלפן אז פון יעצט און ווייטער זאל ער שוין זיין נאר וויאזוי און ערליך, און דער אייבערשטער וועט אים זיכער אויפגעמען מיט ביידע הענט, ער וועט אים מוחל זיין אויף אלעס וואס ער האט געטון, און ער וועט אים ארויסהעלפן מיט אלעס וואס ער דארף.

רבי נתן האט געהאט א תלמיד מיט'ן נאמען רבי מאיר טעפליקער, ער האט געוואוינט אין די שטאט טעפליק און ער האט מקרב געווען אסאך אידן צום אייבערשטן. איינער פון זיינע תלמידים איז געווען א דארפס-איד, וואס פלעגט קומען צו אים צו הערן די עצות פון רבי'ן.

רבי מאיר פלעגט זיך פירן אז פורים פלעגט ער מאכן א גרויסע סעודה ביי זיך אינדערהיים, און צוויי אזייגער נאכמיטאג האט מען אראפגעמאכט די לאדנס, פארמאכט אלע פענסטערס, מען האט אנגעצונדן אסאך ליכט און אנגעטן און זיך געפרייט און געטאנצן מיט גרויס שמחה און פרייד ביז שפעט ביינאכט.

אין יאר פורים איז דער דארפס-איד געקומען אין שטאט צו ר' מאיר אינדערהיים מיטצוהאלטן די געהויבענע סעודת פורים. אינמיטן טאנצן האט ר' מאיר באמערקט ווי אלע טאנצן און פרייען זיך און דער דארפס-איד זיצט אין די זייט טרויעריג און ער האלט נישט מיט די שמחה. ר' מאיר איז צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט: "פארוואס ביסטו אזוי טרויעריג? היינט איז דאך פורים מען דארף זיין פרייליך", האט דער דארפס-איד געענטפערט: "וואס טוט מען אבער ווען מען האט א צב"י אויפן קאפ?" ווייל ער האט געהאט אסאך טעכטער חתונה צו מאכן, און די עלטסטע האט געהייסן צב"י, און ער האט נישט געהאט קיין געלט איר חתונה צו מאכן.

האט אים ר' מאיר געזאגט: "און אז עס איז דיר אזוי שלעכט, איז דאס די עצה? צו זיצן אין די זייט טרויעריג? דער רבי האט אונז אנדערש געלערנט, מיר האבן מקבל געווען פונעם רבי'ן אז ווען עס איז גאר שלעכט, שרייט מען צום אייבערשטן: 'צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני'". ר' מאיר האט אים אנגעכאפט ביים האנט

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארוואס איז פורים גרעסער פון יום כיפור

בעצרת ה' יהפכר

ערב שבת קודש פרשת תרומה-זכור, ז' אדר, שנת תשפ"א לפ"ק לכבוד טייערע אנשי שלומינו שיהיו פון ירושלים עיר הקודש געלויבט דעם אייבערשטן מיר האבן זוכה געווען צו מקיים זיין די מצות עשה אויסצומעקן צמלק, דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין אויסגעלייזט ווערן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עין פתוחא תצא, יא): "אין הפסא שלם עד שימחה ורעו של צמלק", אז מען מעקט אויס צמלק איז מען זוכה צו ווערן אויסגעלייזט; צמלק פארדעקט די אמונה, צמלק פארדעקט דעם אייבערשטן. מוהרא"ש האט אלץ גע'חזר'ט מיט אונז אז צמלק איז בגימטריא ספ"ק, די טומאה פון צמלק איז אריינצוברענגען ספיקות אינעם מענטש, צמלק ברענגט אריין די ספיקות פון (שמות ז, ט): "היג' ה' בקרבנו אם אין"; מיר דארפן אויסמעקן צמלק, ארויסנעמען פון זיך די אלע ספיקות ובלבולים וכו', מיר דארפן גלייבן אינעם אייבערשטן.

מיר קומען שוין נענטער צום הייליגן יום טוב פורים; פורים איז זייער א גרויסער טאג. אין תיקוני זוהר שטייט (תיקון כא, טו): "פורים אתקריאת על שם יום הכפורים", פורים איז גרעסער פון יום כיפור; ווייל פורים איז א צייט וואס מען מאכט שלום איינער מיט'ן צווייטן, מען שיקט משלוח מנות איינער פאר'ן צווייטן, מען געבט צדקה פאר ווער עס בעט און מען איז מרבה שמחה - דאס איז חשוב'ער פאר'ן אייבערשטן מער ווי אלצדינג.

שלום איז דער נאמען פונעם אייבערשטן (שבת י), שלום איז די העכסטע זאך; פורים איז א צייט וואס מען בעט זיך איבער, מען מעקט אויס די קליפה פון המן און צמלק - פון מחלוקת. המן האט געוואלט מאכן מחלוקת, ער האט געזאגט פאר אחשוורוש (אסתר ג, ח): "ישנו עם אחד פמפר ופמפרד", זיין זאך איז מחלוקת, וואו עס איז דא א מחלוקת איז עס פון המן און צמלק, דער רבי זאגט (ספר מדרות, אות מריבה, סימן סו): "במקום מריבה שם השטן", א פלאץ וואו מען קריגט זיך - דארט איז דער שטן; ווידער מרדכי הצדיק און אסתר המלכה זייער זאך איז (אסתר ט, טו): "לך כנוס את כל היהודים", זיך צאמנעמען לעבן בשלום.

בעט איך אייך טייערע חברים, זעט עס זאל זיין שלום אין שטוב; געדענקט, אין שטוב איז אסור וויכוחים, מיט א ווייב איז מען זיך נישט מתנוכח, מיט א ווייב טענה'ט מען נישט, מוהרא"ש האט אונז געלערנט: "א ווייב איז אלץ גערעכט"; מען דארף זיך מוסר נפש זיין אויף דעם, ווייל דער יסוד פונעם מענטש איז צו האבן א ריינעם מח מחשבה, און כדי צו האבן א ריינעם מח דארף זיין שלום אין שטוב, אז מען איז בשלום מיט די ווייב איז מען אפגעהיטן פון אלעם שלעכט.

דערפאר יעצט ווען עס קומט יום טוב, עס טוט זיך, מען מאכט הכנות, מען גייט צו די עלטערן און מען איז פארנומען מיט די מצות היום קען אמאל אויסקומען מען זאל פארגעסן פונעם עיקר, מען קען אריינפאלן אין טענה'רייען און קריגערייען, דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם, הצילנו מקלפות המן וצמלק, היט מיר פון מחלוקת, היט מיר פון דעם יצר הרע; העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו קדושת מרדכי ואסתר, איך זאל דיר רבונו של עולם שטענדיג שפירן, איך זאל נישט מסיח דעת זיין פון דיר קיין איין רגע".

א פרייליכן ליכטיגן יום טוב פורים.

(צעתו אמונה תרומה תשפ"א)

און אריינגעשלעפט אין די רינג, אלע זענען שוין געווען אנגעטרונקען און פרייליך און רבי מאיר שרייט צום דארפס-איד: "הער מיך צו, זאג מיך נאך, אויב עס איז שוין גאר שלעכט, שרייט מען צום אייבערשטן: 'צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני', און דער דארפס-איד האט אים נאכגעזאגט, אזוי האט ער געזאגט אסאך מאל מיט בכיות עצומות און מיט גרויס פרייד, ביז זיי זענען שוין הייזעריג געווארן.

נאך פורים האט זיך געמאכט אז א ברסלב'ער איד איז דורכגעפארן דעם דארף און ער איז איינגעשטאנען ביי דעם דארפס-איד. די עלטסטע טאכטער זגט: האט ארויסגעהאלפן אנגרייטן פאר אורח עפעס צו עסן,

די מיידל איז געפאלן פאר'ן אורח, און ער האט געזאגט צום דארפס-איד: "איך האב א בחור אינגעם זעלבן עלטער, אפשר זאלן מיר זיך משדך זיין?" דער דארפס-איד האט אים געענטפערט אז ער איז מסכים, ער דארף אבער קודם פרעגן זיין רבי'ן, ווען דער אורח האט אים געפרעגט ווער זיין רבי איז, האט ער אים געענטפערט: "רבי מאיר טעפליקער. ער האט מיר מקרב געווען צום רבי'ן" האט דער אורח געזאגט: "ער וועט זיכער מסכים זיין." זיי זענען אריבערגעפארן אויף טעפליק צו רבי מאיר, און ער האט מסכים געווען, און מען האט געמאלט דעם שידוך בשעה טובה ומצלחת. האט מען דעמאלט באשיינפערליך געזען ווי די תפלות וואס מען האט געבעטן דעם אייבערשטן אין פורים האט גע'פועל'ט א ישועה.

דערפאר דארף מען זען אויסצונגען דעם הייליגן טאג פורים ווי עס דארף צו זיין, מען דארף אראפנעמען עטליכע מינוט אין טאג און זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף און דאן וועט מען זען גאר גרויסע ישועות און רפואות.

משתה היין

חז"ל זאגן (מגילה ט:): "חייב איניש לבסומי בפוראי עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", פורים דארף מען טונקען וויין ביז מען ווייסט שוין נישט קיין חילוק פון "ברוך המן" צו "ברוך מרדכי". דאס איז אלס זכר צו די גרויסע נסים וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט די אידן דורך וויין.

פארשטייט זיך אז דאס טרינקען וויין דארף זיין מיט שכל, מען דארף געדענקן אז מען דארף נאך בענטשן ברכת המזון, דאווענען מעריב, און לייגען קריאת שמע שבע שבעי המטה. דערפאר איז גענוג ווען מען טרינקט צוויי כוסות מער פון וויפיל מען איז צוגעוואוינט, ביז די קאפ הייבט גאָר אָן צו רייען און מיט דעם האט מען יוצא געווען. נישט ווי די וואס טרינקן זיך אן און ווערן שוין און און, און זיי פארפאסן בענטשן, דאווענען, און קריאת שמע; וואס האבן זיי אויפגעטון מיט דעם? אויסער דעם דארף מען וויסן אז דאס טרינקען טאר נישט צוברענגען אז פגע-אבלאצולייב דעם שעדיגן אדער שלאגן א צווייטן איד חס ושלום.

דער עיקר צו וואס מען דארף צוקומען איז אז מען זאל נישט וויסן קיין חילוק צווישן "ארור המן" און "ברוך מרדכי". מרדכי האט זיך די גרעסטע קדושה וואס עס איז נאר דא, און המן הרשע איז די גרעסטע טומאה וואס ברענגט אריין אין מענטשן ספיקות און קשיות אויפ'ן אייבערשטן, וואס מאכט אז מען זאל טון עבירות און זיך אפרייסן פונעם אייבערשטן חס ושלום. פורים דארף מען צוקומען צו וויסן אז אפילו א מענטש וואס ליגט שוין טיף אינגעם "ארור המן", זיין גאנצער קאפ און מוח ליגט נאר אין עבירות, ער האט שוין געטון אזוי סאך עבירות אין זיין לעבן און ער איז אזוי ווייט פונעם אייבערשטן, אפילו אזא מענטש איז אויך א "ברוך מרדכי", דער אייבערשטער איז אויך מיט אים שטענדיג, דער אייבערשטער האט נישט פארגעסן פון אים קיינמאל, ער דארף נאר עפענען זיין מויל און זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן, און אין זיך יענע סעקונדע איז ער שוין צוריק ביים אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים מוחל זיין אויף אלע זיינע עבירות.

(קונטרס א פרייליכן פורים)

שאלות ותשובות ברסלב

וואס מיינט דער יום טוב פורים פאר מיר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

ישר כח פאר די שיעורים און חיוניק וואס איך באקום פון אייך.

אזוי ווי עס דערנענטערט זיך שוין דער יום טוב פורים, אפשר קען מיר דער ראש ושיבה שרייבן אביסל איבער דעם יום טוב פורים, און וואס דאס מיינט פאר מיר?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

ישר כח

יום ה' פרשת הצנוה, ז' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו אז מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן וואס איז אויב מעווד, משמח און מחזק אז מיר זאלן נישט קוקן אויף דעם וואס דער יצר הרע ווארפט אויב אראפ וכו' און מיר זאלן נישט אויפגעבן חס ושלום, נאר שטענדיג אנהייבן פונדאסניי.

יעצט קומט דער הייליגער יום טוב פורים ווען מען גייט זוכה זיין צו הערן די מגילה; מען זאגט נאך פון צדיקים אז בשעת קריאת מגילה עפענען זיך אויף אלע הימלען און מען קען זוכה זיין צו גרויסע ישועות. ווייל יעדעס מאל עס שטייט אין די מגילה דאס ווארט 'המלך' סתם איז דאס מרמז אויפן מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וועלן מיר טאקע זוכה זיין צו (אסתר ב: 1): "ונפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו", דער אייבערשטער וועט אונדז פוקד זיין מיט אלע ערליי ישועות ברוחניות ורגשיות. בשעת'ן לייגען די מגילה איז זייער מסוגל צו פועל'ן שידוכים, פרנסה, קינדער וכו', אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מגילה ד:): "עניייהם של עניים נשואות במקרא מגילה", די אויגן פון די אידן, וואס מיר זענען אזוי צעבראכן און צעריסן - געדער איינער איז א עני אויף זיין אופן - קוקן ארויס און מיר ווארטן אלע צו הערן די מגילה צו געהאלפן ווערן דערביי מיט אלע ישועות.

מותר'ש זכרונם לברכה האט דערציילט א מוראדיגע מעשה וואס דער ספינקער רבי דער בעל אמרי יוסף זכותו יגן עלינו פלעגט דערציילן יעדעס יאר פסח ביים צווייטן סדר נאכט. עס איז געווען א איד וואס איז געזיצן די צווייטע נאכט פסח נאכן סדר און געטראכט צו זיך: איך האב שוין געענדיגט דעם צווייטן סדר, די גאנצע הגדה און אויך שיר השירים, וואס נאך קען איך זאגן עפעס לויב און דאנק פארן אייבערשטן? איז אים בייגעפאלן, אז אזוי ווי דער גס פורים ווען מען האט אויפגעהאנגען המן הרשע איז דאך געווען דעם צווייטן טאג פסח, וועט ער יעצט לייגען די מגילה לכבוד דעם גרויסן גס.

אזוי האט ער געטון, ער האט געלייגט די מגילה; ווען דער איד האט געענדיגט לייגען די מגילה האט ער דערזען פאר זיך שטיין א שמה פיהו ובעל, האט דער איד געפרעגט די נשמה: "וואס ווילסטו פון מיר און וואסערע שייכות האסטו מיט מיר אז דו קומסט צו מיר?" האט די נשמה אנגעפאנגען צו דערציילן וואס טוט זיך אויבן אין הימל. אז עס זענען דא נשמות אויבן אין הימל וואס זענען שוין אריבער דעם גיהנום און זיי זענען נאך אלץ נישט זוכה אריין צו קומען אין גן עדן ביז זיי וועלן האבן א ספעציעלער זכות. און יעדעס יאר ווען מען לייגט די מגילה עפענט מען אויף די טירן פון גן עדן, דעמאלט איז א צייט וואס אלע נשמות קענען אריינגיין אין גן עדן. אפאר חידשים פאר פורים קומען צו גיין טויזנטער און צענדליגער טויזנטער נשמות ביים טיר פון גן עדן ווייל זיי ווילן שוין זוכה זיין צו קענען אריינגיין אין גן עדן, אבער וויבאלד עס נעמט נישט מער ווי אפאר שעה ווי לאנג מען לייגט די מגילה, איז נישט דא גענוג צייט אז אלע נשמות זאלן קענען אנקומען אין גן עדן, דארפן זיי ווארטן אויפן קומענדיגע יאר ווען מען לייגט די מגילה.

זאגט די נשמה ווייטער: "איך פרוביר שוין אפאר יאר זיך צו שטעלן ביים טיר פון גן עדן כדי צו קענען אריינגיין, אבער אלעמאל פארמאכט זיך די טיר פונקט פאר איך גיי אריין; די יאר האב איך זיך שוין פמעט אריינגעכאפט, אבער ממש פאר מיר האט זיך די טיר פארמאכט! האב איך זיך בארעכנט אז איך גיי נישט אנוועק פון דא ביזן קומענדיגן יאר, זאל זיין וואס זאל זיין. אזוי ווי איך שטיי דא און ווארט אויף קומענדיגער יאר פורים, דער איך פלוצלינג ווי איינער לייגט די מגילה, האב איך אנגעפאנגען צו קלאפן אויפן טיר פון גן עדן אז מען זאל מיר עפענען די טיר. איז געקומען דער מלאך וואס איז ממונה צו זיין דער שומר הפתח און מיך געפרעגט פארן וואס איך קלאפ, האב איך געזאגט: 'וואס הייסט, איך הער ווי מען לייגט די מגילה און איך וויל אריינגיין אין גן עדן.' האט מיר דער מלאך געזאגט: 'אמת טאקע אז איינער לייגט די מגילה, אבער יעצט איז פסח ביניאכט, יעצט איז נישט די צייט אריין צו גיין אין גן עדן, דו ארפטסט ווארטן אויפן קומענדיגער יאר פורים, איך האב מיר אבער נישט געלאזט און צוריק געטענהט: 'וואס איז א נפקא מינה צי עס איז פסח צו פורים? וויבאלד מען לייגט די מגילה דארף מען מיר אריין לאזן!' איך האב געשריגן און געטענהט ביז מען איז געקומען פון בית דין של מעלה זען וואס די קולות זענען, נאכן אויסהערן ביידע צדדים האט בית דין של מעלה געזאגט אזוי: 'יעצט איז טאקע נישט די צייט ווען מען קען אריינלאזן אין גן עדן, אבער אויב דו וועסט גיין צו דער איד וואס לייגט די מגילה און ער וועט פסקען אז מען דארף דיר אריין לאזן אין גן עדן, וועט מען דיר אריינלאזן.'"

האט די נשמה געבעטן דעם איד: "איך בעט איך, געבט מיר רשות אריין צו גיין אין גן עדן איך זאל שוין מתוקן ווערן." האט דער איד געזאגט: "איך געם אויף מיר דעם תפקיד דיר צו מתקן זיין און גיי זאג פארן בית דין של מעלה אז מען זאל דיר אריין לאזן אין גן עדן."

עד פאן המעשה וואס דער בעל אמרי יוסף זכותו יגן עלינו פלעגט דערציילן יעדעס יאר פסח; די וואס האבן געהערט די מעשה האבן שוין אליינס פארשטאנען אז די מעשה האט פאסירט מיט אים אליינס.

זעט מען פון מעשה - האט מותר'ש אויסגעפירט, אז בשעת מען לייגט די מגילה קען מען זוכה זיין

שאלות ותשובות ברסלב

BreslevCenter.com/answrs

אריין צו גיין אין גן עדן. דער רבי זאגט (לקו"ת מוה"ר, חלק ב, סימן קיט) אז דער גן עדן איז אויף דער וועלט; ווען א מענטש איז זוכה צו לעבן מיט אמונה, ער לעבט מיטן אייבערשטן, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער - דאס איז גן עדן. צו דעם איז מען זוכה ווען מען לינגט די מגילה.

אין די מגילה זעט מען אן אינטערעסאנטע זאך. ה'קן האט דאך געהאט אלעס אויף דער וועלט; פ'בור, ג'עלט, ה'יינער און ק'ינדער, א'חשורוש האט אים גרויס געמאכט און אים געשטעלט אלץ שר אויף אלע זיינע מדינות, פארנוואס איז אים אנגעגאנגען אז מ'רדכי בוקט זיך נישט פאר אים? ! ה'קן האט געזאגט (ספר ה'ת' : ו'כ'ל ז'ה אינגו ש'נה ל'י ב'כל ע'ת א'שר א'ני ר'א'ה א'ת מ'רדכי ה'יהודי י'ושב ב'שער ה'מלך", עס איז מיר גארנישט ווערט מיין גאנצע רייכטום ווען איך זע מ'רדכי זיין ביים טויער פון קעניג; וואס האט אים אזוי געארט? וואס האקסטו מיט מ'רדכי? דער גאנצער לאנד געבט דיר אפ פ'בור, וואס ווערסטו אזוי אויסער זיך ו'כ'ב? ! נאר וואס דען, ה'קן דאס איז דער ז'צ'ר הרע, ער ווערט רייך פון עבירות וואס ער איז מ'כשיל אידישע קינדער, ער וויל נאר אז דער איד זאל זיך מיינאש זיין און מער נישט קומען צום אייבערשטן, מען זאל אפלאזן די הייליגע תורה. אבער ווען ער זעט ווי דער איד מאכט זיך נישט וויסנדיג, נאר ער גייט ווייטער אן; דער איד קומט ווייטער אין שול דאווענען שחרית מנחה מעריב און כאפט אריין אביסל לערנען, פ'רט א פלאט מ'קרא; ער זעט דעם איד "יושב ב'שער ה'מלך"; ער קומט ווייטער צוריק אין שול, דאן ווערט ער ווילד און שרייט: "וכ'ל ז'ה אינגו ש'נה ל'י"! עס איז אים גארנישט ווערד די אלע עבירות וואס ער איז מ'כשיל אידישע קינדער, ווייל ער איז מ'כשיל א מענטש - אין וואס ער איז אים מ'כשיל - נאר ווייל ער וויל ער זאל אויפגעבן און ווען ער זעט אז מ'רדכי, דער איד, געבט נישט אויף און בוקט זיך נישט פאר אים, האט ער גארנישט דערפון.

דאס דארפן מיר מיטגעמען פונעם יום טוב פורים; מיר דארפן שרייען (ספר ה'ת' : ו'כ'ל ז'ה אינגו ש'נה ל'י ב'כל ע'ת א'שר א'ני ר'א'ה א'ת מ'רדכי ה'יהודי י'ושב ב'שער ה'מלך", עס איז מיר גארנישט ווערט מיין גאנצע רייכטום ווען איך זע מ'רדכי זיין ביים טויער פון קעניג; וואס האט אים אזוי געארט? וואס האקסטו מיט מ'רדכי? דער גאנצער לאנד געבט דיר אפ פ'בור, וואס ווערסטו אזוי אויסער זיך ו'כ'ב? ! נאר וואס דען, ה'קן דאס איז דער ז'צ'ר הרע, ער ווערט רייך פון עבירות וואס ער איז מ'כשיל אידישע קינדער, ער וויל נאר אז דער איד זאל זיך מיינאש זיין און מער נישט קומען צום אייבערשטן, מען זאל אפלאזן די הייליגע תורה. אבער ווען ער זעט ווי דער איד מאכט זיך נישט וויסנדיג, נאר ער גייט ווייטער אן; דער איד קומט ווייטער אין שול דאווענען שחרית מנחה מעריב און כאפט אריין אביסל לערנען, פ'רט א פלאט מ'קרא; ער זעט דעם איד "יושב ב'שער ה'מלך"; ער קומט ווייטער צוריק אין שול, דאן ווערט ער ווילד און שרייט: "וכ'ל ז'ה אינגו ש'נה ל'י"! עס איז אים גארנישט ווערד די אלע עבירות וואס ער איז מ'כשיל אידישע קינדער, ווייל ער איז מ'כשיל א מענטש - אין וואס ער איז אים מ'כשיל - נאר ווייל ער וויל ער זאל אויפגעבן און ווען ער זעט אז מ'רדכי, דער איד, געבט נישט אויף און בוקט זיך נישט פאר אים, האט ער גארנישט דערפון.

דאס דארפן מיר מיטגעמען פונעם יום טוב פורים; מיר דארפן שרייען (ספר ה'ת' : ו'כ'ל ז'ה אינגו ש'נה ל'י ב'כל ע'ת א'שר א'ני ר'א'ה א'ת מ'רדכי ה'יהודי י'ושב ב'שער ה'מלך", עס איז מיר גארנישט ווערט מיין גאנצע רייכטום ווען איך זע מ'רדכי זיין ביים טויער פון קעניג; וואס האט אים אזוי געארט? וואס האקסטו מיט מ'רדכי? דער גאנצער לאנד געבט דיר אפ פ'בור, וואס ווערסטו אזוי אויסער זיך ו'כ'ב? ! נאר וואס דען, ה'קן דאס איז דער ז'צ'ר הרע, ער ווערט רייך פון עבירות וואס ער איז מ'כשיל אידישע קינדער, ער וויל נאר אז דער איד זאל זיך מיינאש זיין און מער נישט קומען צום אייבערשטן, מען זאל אפלאזן די הייליגע תורה. אבער ווען ער זעט ווי דער איד מאכט זיך נישט וויסנדיג, נאר ער גייט ווייטער אן; דער איד קומט ווייטער אין שול דאווענען שחרית מנחה מעריב און כאפט אריין אביסל לערנען, פ'רט א פלאט מ'קרא; ער זעט דעם איד "יושב ב'שער ה'מלך"; ער קומט ווייטער צוריק אין שול, דאן ווערט ער ווילד און שרייט: "וכ'ל ז'ה אינגו ש'נה ל'י"! עס איז אים גארנישט ווערד די אלע עבירות וואס ער איז מ'כשיל אידישע קינדער, ווייל ער איז מ'כשיל א מענטש - אין וואס ער איז אים מ'כשיל - נאר ווייל ער וויל ער זאל אויפגעבן און ווען ער זעט אז מ'רדכי, דער איד, געבט נישט אויף און בוקט זיך נישט פאר אים, האט ער גארנישט דערפון.

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' מסיבת הכרת הטוב דעם פארגאנגענעם מוצש"ק

דעם פארגאנגענעם מוצאי שבת"ק זענען פילע אנשי שלומינו זיך צוזאמגעקומען צו א הערליכע מלוה מלכה און מסיבת "הכרת הטוב" וואס איז אהערגעשטעלט געווארן לכבוד די אלע טייערע אינגעלייט וואס נעמען אנטהיל און העלפן באצאלן די רענט פאר די בנינים פון די הייליגע מוסדות במשך די גאנצע יאר.

די רענט קאמפני" ווערט אנגעפירט מיט גרויס איבערגעגעבנקייט דורך מו"ה שבת' דוד מארקוס הי"ו און מו"ה אשר בער אינדארסקי הי"ו וועלכע טראגן דעם עול און העלפן באצאלן די חודשליכע רענט פאר די בניני הישיבה והמוסדות, און נאך פילע וואוילטעטיגע אקטיוויטעטן. די צוויי חשובע אינגעלייט ווערן אויפגענומען מיט גרויס ווארעמקייט יעדן חודש דורך אנשי שלומינו, וועלכע שפירן א זכי' צו קענען צולייגן א פלייצע און ארויסהעלפן באצאלן די חודשליכע רענט, וואס מיט דעם נעמען זיי אראפ טייל פון די פינאנציעלן עול וואס ליגט אויפ'ן ראש ישיבה שליט"א, אז דער ראש ישיבה שליט"א קען זיך פאגעבן מיט מער הרחבת הדעת מיט אונז, אריינצולייגן אין אונז די עצות און חיזוק פון הייליגן רבי'ן, אונז מקרב זיין צום אייבערשטן און אונז שטארקן מיט תורה און תפלה און חיזוק אנצוגיין אין לעבן.

צום ערשט האבן גערעדט עטליכע חשובע בעלי דרשנים וואס האבן אויפגערעדן מיט געשמאקע דרשות, און דערנאך האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערנט די לעצטע בלאט גמרא פון ירושלמי מסכת פאה, גאר א געשמאקע דף מיט פילע שיינע סיפורים וואס הו"ל דערציילן אונז אין דעם דף, און וואס מיר קענען ארויסלערנען דערפון, און דאן האט דער ראש ישיבה שליט"א געמאכט דעם סיום אויף די מסכתא, און דערנאך האט מען געהערט דברות קודש פונעם ראש ישיבה שליט"א, מען קען הערן די הייליגע ישיבה זיך צו קענען שטעלן אויף די פיס, און אנפילן מען אויסגעטיילט מתנות פאר אלע נדבנים, און געבענטשט ברכת המזון. דער עולם האט זייער הנאה געהאט פונעם הערליכן געשמאקן פראגראם.

"פורים מאביל" פארברייטערט אקטיוויטעטן

אזוי ווי די הייליגע מוסדות שטייען יעצט אין גאר א שווערע פינאנציעלע מצב, וועט מען דאס יאר אויסברייטערן די אקטיוויטעטן אום יום טוב פורים, צו מאכן מערערע גרופעס צו קענען אנגעקומען צו אלע היימישע געגנטער אין ניו יארק און ניו דזשערסי און ארום, ווי די בחורים וועלן ארויפקומען און גאר פרייליך מאכן אין די שטיבער פון די רבינים וואס העלפן ארויס די הייליגע ישיבה זיך צו קענען שטעלן אויף די פיס, און אנפילן די טיפע חובות-לעכער וואס צועפענען זיך לעצטנס מער און מער.

אויב ווילט איר געבן גרעסערע סכומים פאר די הייליגע ישיבה, אדער ווייסט איר פון א שכן, קרוב, אדער גוטער פריינט וואס וואלט געהאט חשק די בחורים זאלן ארויפקומען צו אים אום יום טוב פורים, זעט צו רופן ווי פריער, ווייל מען וועט נאר קענען אננעמען ביז ווילאנג די ליסטע ווערט פול. פאר ברוקלין רופט מו"ה שמעון פיש הי"ו אויף 917-232-9070, און פאר אנדערע געגנטער רופט מו"ה מרדכי לייב טירנויער הי"ו אויף 845-537-7477.

ביהמ"ד היכל הקודש וויליאמסבורג

- זמנים לימי הפורים
 - תפלת מנחה תענית אסתר.....6:15
 - קריאת המגילה ליל פורים.....7:00
 - תפלת שחרית ביום הפורים.....9:00
 - קריאת המגילה.....10:00
 - סעודת פורים.....6:00
 - דערנאך טאנצן און פרייען לכבוד פורים
 - סעודת שושן פורים.....6:00
- די ווייבער שול וועט איר'ה זיין אפן אין אלע זמנים א פרייליכן פורים, הגבאים

פורים מאביל

צו באשטעלן די בחורים זאלן ארויפקומען צו איך אום פורים רופט: 845.537.7477 - 917.232.9070

המקום ינחם אתכם

מיט א שווער הארץ זענען מיר זיך משתתף מיט די צער און ווייטאג פון מו"ה יואל גאלדבערגער הי"ו וואס טרויערט אויף די פטירה פון זיין טאטע ר' נפתלי צבי בן ר' אברהם אבא ז"ל המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, עיצתו אמונה, דרשות, ניגונים, סדייס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעדי'ה עס צו שיקן צו איך אחיים

א פרייליכן פורים

מגילת אסתר צו לערנען און זיך אויסלערנען ליינען, שיעורי תורה און שיעורי התחזקות, מעשיות פאר קינדער, פורים דיגס, און נאך קול ברסלב 212-444-9191 1, 1, 9, 5

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876